

Plāna minimālā ienākuma līmeņa ieviešanai izstrādes darba grupas 3.sēde

Rīgā

2017.gada 20.februārī

plkst.10.00

Labklājības ministrijā, 3.stāva Portretu zālē (2.korpuss), Skolas ielā 28

SĒDĒ PIEDALĀS:

Jana Muižniece, darba grupas vadītāja, Labklājības ministrijas valsts sekretāra vietniece

Elīna Celmiņa, darba grupas vadītāja vietniece, Labklājības ministrijas Sociālās iekļaušanas politikas departamenta direktore

Egīls Baldzēns, Latvijas Brīvo arodbiedrību savienības priekšsēdētājs

Diāna Jakaite, Labklājības ministrijas Sociālās politikas plānošanas un attīstības departamenta direktore

Ieva Kodoliņa-Miglāne, Finanšu ministrijas Nodokļu analīzes departamenta Nodokļu politikas stratēģijas nodaļas vadītāja

Inese Ķīse, Labklājības ministrijas Finanšu vadības departamenta direktora vietniece (aizvieto **Aiju Grīnbergu**, Labklājības ministrijas Finanšu vadības departamenta direktori)

Linda Liepa, Labklājības ministrijas Bērnu un ģimenes politikas departamenta direktore

Ilze Rudzīte, Latvijas Pašvaldību savienības Padomniece veselības un sociālajos jautājumos

Baiba Skuja, Rīgas domes Labklājības departamenta Sociālās pārvaldes Sociālās palīdzības administrēšanas nodaļas vadītāja (aizvieto **Mārtiņu Mooru**, Rīgas domes Labklājības departamenta Sociālās pārvaldes priekšnieks, departamenta direktora vietnieku)

Ilze Skrodele –Dubrovskā, Labklājības ministrijas Metodiskās vadības un kontroles departamenta direktora vietniece

Sigita Snīkere, Pārresoru koordinācijas centra Attīstības uzraudzības un novērtēšanas nodaļas konsultante

Dace Trušinska, Labklājības ministrijas Sociālās apdrošināšanas departamenta vecākā eksperte (aizvieto **Sandru Stabiņu**, Labklājības ministrijas Sociālās apdrošināšanas departamenta direktori)

Ilze Zvīdriņa, Labklājības ministrijas darba tirgus politikas departamenta direktora vietniece

SĒDĒ NEPIEDALĀS:

Kristīne Bāra, Finanšu ministrijas Nodokļu analīzes departamenta direktore

Pēteris Leiškalns, Latvijas darba devēju konfederācijas Sociālās drošības un veselības aizsardzības eksperts

CITI, kas nepiedalās sēdē:

Laila Balga, biedrības „EAPN-Latvia” valdes priekšsēdētāja

SĒDI PROTOKOLĒ:

Jekaterina Kalēja, Labklājības ministrijas Sociālās iekļaušanas politikas departamenta vecākā eksperte

Darba kārtība

1. Darba grupas sēdes atklāšana un darba kārtības apstiprināšana.
2. Prezentācija par Plānā minimālo ienākumu atbalsta sistēmas pilnveidošanai iekļaujamajiem pasākumiem.
3. Diskusija - dalībnieku viedokļi un argumenti.
4. Tālākie uzdevumi un izpildes termiņi.
5. Citi jautājumi.

Sēdes norise:

1.

Darba grupas sēdes atklāšana un darba kārtības apstiprināšana.

(Jana Muižniece)

J.Muižniece atklāj trešo Plāna minimālā ienākuma līmeņa ieviešanai izstrādes darba grupas sēdi, sniedz pārskatu par iepriekšējo darba grupas darbību un aktualizē darba grupas darbības mērķi – Plāna ienākuma līmeņa ieviešanai (turpmāk – Plāns) izstrādi pakāpeniskai virzīšanās uz Konceptijas „Par minimālā ienākuma līmeņa noteikšanu” iezīmēto ietvaru. Informē, ka 2017.gada 14.februārī Ministru kabinets apstiprināja Plāna iesniegšanas termiņa pagarinājumu līdz 2017.gada 31.martam. Aicina darba grupas locekļus uz sadarbību.

Notiek savstarpēja darba grupas locekļu iepazīšanās.

2.

Prezentācija par Plānā minimālo ienākumu atbalsta sistēmas pilnveidošanai iekļaujamajiem pasākumiem.

(Elīna Celmiņa)

E.Celmiņa sniedz prezentāciju par Plānā minimālo ienākumu atbalsta sistēmas pilnveidošanai iekļaujamajiem pasākumiem, to būtību un Labklājības ministrijas priekšlikumiem Valsts rīcības plāna izpildei.

Diskusija - dalībnieku viedokļi un argumenti.

(Jana Muižniece, Elīna Celmiņa)

Diskusijā piedalās: Jana Muižniece, Elīna Celmiņa, Egīls Baldzēns, Diāna Jakaite, Ieva Kodoliņa-Miglāne, Linda Liepa, Ilze Rudzīte, Ilze Skrodele-Dubrovskā, Baiba Skuja, Sigita Sniķere, Dace Trušinska, Ilze Zvīdriņa)

J.Muižniece aicina darba grupas locekļus izteikt viedokli par Plāna pasākumiem un priekšlikumiem, lai Plānu var sagatavot uzsaukšanai Valsts sekretāru sanāksmē. Informē pār Ministru kabineta mandātu, kas tika pagājušajā nedēļā dots attiecībā uz minimālo pensiju un garantēto minimālo ienākuma līmeņa paaugstināšanu.

I.Kodoliņa-Miglāne jautā par finansējuma veidu 2018.gadā.

J.Muižniece atbild, ka pasākumi, kas saistīti ar pamatbudžetu, šo saikni saglabā, piemēram, ģimenes valsts pabalsts, savukārt pensiju indeksācija saistīta ar speciālo sociālās apdrošināšanas budžetu. Prezēntācijā ir norādīts, no kāda finanšu avota palielinājums tiek plānots.

E.Baldzēns jautā par pensijas indeksāciju ar lielu stāžu, kurai prezēntācijā bija norādīti 324 tūkstoši. Norāda, ka viņam pieejama informācija liecina par daudzu pensionāru ar liela darba stāža esamību. Jautā par pensiju pieauguma apmēru, ja ņem vērā norādīto summu pie mērķa grupas lieluma.

J.Muižniece skaidro pagaidām norādītās summas saistību ar 2016.gadā izstrādātajām jaunajām politikas iniciatīvām, ko apstiprināja Ministru kabinets. Lai izpildītu Valdības deklarācijas valdības rīcības plānu, Saeimā ir darba grupa, kas strādā ar pensiju jautājumiem un skata dažādus risinājumu variantus. Minētās darba grupas darbība liecina, ka summas, kas paredzētas pensiju indeksācijai saistībā ar lielu stāžu, būs ievērojami lielākas.

E.Baldzēns iesaka norādīt jau apstiprināto summu, jo pašlaik pensiju indeksācijai norādīta summa izskatās maza.

J.Muižniece papildina, ka pensiju indeksācija atbilstoši darba stāžam ļoti vienkārša nebūs, sniedz informāciju, ka veikto aprēķini liecina par neizteiktu pensijas palielinājumu – no 1 līdz 3 eiro uz cilvēku, līdz ar to atvēlētie miljoni var neattaisnot cilvēku gaidas. Tāpēc šobrīd Saeimas pensiju darba grupa izskata arī citus variantus, skatot, kam vajadzība pēc indeksācijas ir lielāka un vai pienesums būtu sajūtams vairāk.

E.Baldzēns atzīme, ka neiebilst pret darba stāžu kā normālu kritēriju, atsaucoties uz Aijas Barčas atbalstu šim viedoklim. Redz grūtības izteikt citus kritērijus pensijas indeksācijai, atzīmējot, ka, protams, pie nepieciešamības palielināt pensijas iedzīvotāju grupai, kam tas būtu visvairāk nepieciešams, pensija indeksāciju lielo pensiju gadījuma varētu izpalikt.

J.Muižniece skaidro par pensiju indeksācijas situāciju un atzīme, ka pie indeksācijas jau tagad tiek indeksēta tikai daļa no lielajām pensijām. Otrs mehānisms ir piemaksas, kā variantu var izskatīt tādas piemaksas, kas ir par darba stāžu līdz 1996.gadam. Piekrīt, ka izskatāmo risinājumu variantu pensiju palielināšanai nav daudz.

Darba grupa vienojas, ka prezentācijā tiks pievienota atsauce par pensiju indeksācijai paredzamās summas aprēķina apstākļiem.

S.Sniķere jautā par veselības pakalpojumu pieejamību pirmās kvintiles iedzīvotājiem, kam pieeja veselības pakalpojumiem ir viskritiskākā. Jautā, vai šajā konteksta būtu iespējams skatīt vienotu regulējumu attiecībā uz veselības aprūpi un pakalpojumiem iedzīvotājiem ar zemiem ienākumiem. Jo faktiski tas ir saistīts ar paralēlo problēmsituācijas risināšanu caur veselības jomu, bet tas varētu tikt risinātas caur MIL (minimālo ienākuma līmeni).

D.Jakaite precizē, vai ir domāts skatīt veselības pakalpojumus, ka pievienojamus klāt pie pasākumiem, kas tika prezentēti. Komentē, ka pašlaik jau ir regulējums, kas nosaka, ka personas, kurām ir trūcīga statuss, nemaksā pacientu iemaksas.

S.Sniķere precizē, ka ir citi veselības aprūpes pakalpojumi, ko pašvaldības finansē.

J. Muižniece informē, ka prezentētais pasākumu kopums ir maksimālā apjomā, ko Labklājības ministrija spētu aizstāvēt, apzinoties, ka tas nesniedz risinājumu visām nabadzības situācijas problēmām valstī.

S.Sniķere skaidro, ka veselības pakalpojumu pieejamības risināšana caur MIL prizmu sanāktu ne tik fiskāli ietilpīga, nekā tad, ja to risina caur veselības sistēmu.

E.Celmiņa komentē, ka šie pasākumi, kas cels minimālo ienākumu līmeņus, ievērojami palielinās to cilvēku skaitu, kam tiks sniegti veselības aprūpes pakalpojumi ar atvieglotiem nosacījumiem.

S.Sniķere skaidro, ka grupa kļūs lielāka, bet jautājums ir par atbalsta pakalpojumu klāsta pieejamību.

D.Jakaite precizē, vai ir domāti, piemēram, zobārstniecības pakalpojumi.

E.Celmiņa informē, ka jābūt piesardzīgiem pie katra atvieglojuma, ko pievieno šīs grupas “grozam”, jo tas var radīt statusa pievilcību. Drīzāk būtu jādomā par tiem aspektiem, kas ļauj uzņemties darbu, kas ir arī attālāks no dzīves vietas, ne tik labi atmaksāts un nezaudēt atbalstu. Šajā perspektīvā ir svarīgs tas, kas veido viestrūcīgākās personas atbalsta “grozu”, jo, ja „grozs” ir apjomīgs, tad cilvēks var būt ieinteresēts nezaudēt statusu, izrēķinot, ka 50 eiro vairāk algā ir mazāk, nekā viņš saņemtu no trūcīgas personas labumiem. Izsaka viedokli par piesardzību pie iniciatīvas pievienot pie trūcīgas personas labumiem vairāk veselības pakalpojumu.

S.Sniķere jautā par 2019.gada Plāna pasākumu apmēriem un 0,7 koeficientu, ja persona ir darbaspējas vecumā un nestrādā. Jautā, kāda situācija ir ar personām, kas ir ar invaliditāti vai citādi darbnespējīgi, vai viņiem arī tiek piemērots koeficients 0,7.

E.Celmiņa skaidro, ka nestrādājošām personām ar attaisnojošiem iemesliem varēs palikt koeficients 1. Un būs koeficients 0,7 kā nākamajai personai mājāsaimniecībā, nevis 0,7 kā nestrādājošai personai.

Tiek noskaidrota ekvivalences skalas piemērošana un nepieciešamība pilnīgāk izteikt ekvivalences skalas piemērošanas nosacījumus.

J. Muižniece jautā, vai tagad būtu jāizrunā arī attaisnojošie iemesli, ko ņem vērā pie ekvivalences skalas piemērošanas.

E.Celmiņa uzskaita, ka tas ietver bērnus līdz 2 gadiem. Jautā darba grupas locekļiem, vai tie būtu bērni līdz 2 gadu vecumam vai līdz vecumam, kad obligāti jānodrošina vieta pirmskolas izglītības iestādē.

I.Rudzīte precizē, vai tas ir domāti gadījumi, kad saglabāsies koeficients 1.

E.Celmiņa skaidro, ka tie ir gadījumi, ja ir otrs māsaimniecības loceklis, kas nestrādā, un ir jāsaprot vai viņam ir attaisnojošs iemesls nestrādāt vai ne. Te būs vecāki ar pavisam maziem bērniem, jautājums ir par bērnu vecuma robežu, vai tā būtu saistīta ar vecumu, kad ir jānodrošina vietā pirmskolas izglītības iestādē.

I.Rudzīte papildina, ka tas būtu jāaskaņo ar pienākumu reģistrēties NVA, jo ir noteiktas personu grupas, kurām ir invaliditāte, personas bērnu kopšanas atvaļinājumā utml.

J.Muižniece vērš uzmanību, ka netika aprēķināts, bet tika iezīmētas ieņēmumu izmaiņas pie nekustāma īpašuma nodokļa un Veselības ministrijai pie izdevumiem saistībā ar veselību. Atzīmē, ka veikt šos aprēķinus ir problemātiski, un ir iespējams vienīgi iezīmēt ietekmes virzienu.

Darba grupa vienojas, ka koeficients 0,7 nestrādājošai otrai personai māsaimniecībā pie minimālo ienākumu līmeņu noteikšanas tiek piemērots vienu reizi.

I.Rudzīte jauta par prezentācijas slaidu, kur atzīmēts, ka ilgstoši netika mainīts GMI apmērs, precizējot par GMI līmeņa svārstībām attēlotajā periodā.

Tiek skaidrots attēlotā GMI līmeņa svārstību iemesls un grafiskā attēlojuma īpatnības, iezīmējot atšķirīgus GMI līmeņus bērniem un pieaugušajiem.

I.Rudzīte jautā, vai ir kas plānots saistībā ar valsts sociālā nodrošinājuma pabalstu (VSNP), kura apmērs nav pārskatīts vairākus gadus.

J.Muižniece apstiprina plānu esamību attiecībā uz VSNP, kuri netiek izdalīti atsevišķi, un skaidro esošus VSNP piešķiršanas nosacījumus. VSNP tiek piešķirts personām ar invaliditāti, kurām nav tiesību uz valsts pensiju, jo nav attiecīgā darba stāža. Tiem, kuri ir sasnieguši pensijas vecumu un kuriem nav darba stāžs, kas nodrošinātu valsts vecuma pensiju. Apgādnieka zaudējuma pensijas saņēmējiem, kuriem nav tiesību uz vecuma pensiju. Atsaucoties uz E.Celmiņas jau skaidroto invaliditātes sistēmas reformu, kuras ietvaros tiks skatīti sociālās drošības jomas jautājumi personām ar invaliditāti, *J.Muižniece* informē, ka Plāna ietvaros tiks skatīta VSNP pārskatīšana pārējām personu grupām, uz kurām attiecas VSNP, kas sasnieguši pensijas vecumu. Šie pasākumi iet kopā ar minimālās pensijas palielināšanu.

E.Baldzēns jautā, vai minimāla pensija būtu 94 eiro.

J.Muižniece atbild, ka 94 eiro ir aprēķinu bāze, piemērojot koeficientu atkarībā no darba stāža.

I.Rudzīte precizē, ka pensiju pārskatīšana Plāna ietvaros neskar personu ar invaliditāti situāciju, jo tā tiks izskatīta attiecīgas reformas ietvaros.

E.Celmiņa atbild apstiprinoši.

J.Muižniece skaidro šādas pieejas lietderīgumu, atdalot invaliditātes pasākumus no MIL plāna un skatot tos vienoti pie invaliditātes sistēmas reformas.

I.Rudzīte izsaka bažas, kuras jau tika izteiktas pie sākotnējās koncepcijas apspriešanas, ka situācija var attīstīties tā, ka pasākumiem tiek sadalīti finansējuma avoti, sadalīti ieviešanas laiki un tiek pieņemts, ka rīcība tiks realizēta noteiktajā veidā, bet vienā brīdī tiks konstatēts, ka valsts budžets to nevar pacelt, un rodas jautājums, kas tad notiks atkal tādā gadījumā.

E.Celmiņa skaidro, ka tiek prezentēts minimālais iespējamais piedāvājums, lai Konceptiju un Valdības rīcības plānu izpildītu. Sākotnējais Konceptijas ieviešanas plāns lēsa izdevumus pāri 150 miljoniem eiro. Tagad piedāvātajā variantā ir trešā daļa no iepriekš skatīta nepieciešamā finansējuma. Apliecina, ka šis ir piedāvājums, ko Labklājības ministrija grib un gatava aizstāvēt.

I.Rudzīte atgādina diskusijas par trūcīgai personai atbilstošā ienākuma līmeņa paaugstināšanu un veselības aprūpes pieejamības nodrošināšanu, ka tika no Labklājības ministrijas tagad skaidri pateikts, ka te ir Veselības ministrijas skaidra pozīcija attiecībā uz finansējuma nepietiekamību. Jautā, kā šos faktorus salāgot.

E.Celmiņa atbild, ka bez papildus finansējuma nav iespējams atbalstīt trūcīgāko iedzīvotāju daļu.

Tiek apspriesta paredzēto pasākumu ieviešanas termiņu un nepieciešamā finansējuma pieejamības ietekme uz pasākumu ieviešanu, ka arī uz valsts un pašvaldību budžetu.

D.Jakaite sniedz piezīmi par nepieciešamību atrunāt skaidrības panākšanu par VSNP situāciju invaliditātes sistēmas reformas ietvaros uz 2019.gadu.

J.Muižniece atzīmē, ka šis jautājums tieši tiks skatīts šī gada 23.februārī attiecīgajā darba grupas sēdē.

I.Rudzīte sniedz piezīmi, ka prezentācijā pie trūcīgas personas “groza” netika atzīmēts pašvaldības obligātais pienākums nodrošināt palīdzību dzīvokļa jautājuma risināšanā, kas parādījās tikai pie maznodrošinātās personas “groza”. Aktualizē šī jautājuma saistību ar problēmām dzīvokļu fondā un iezīmē pašvaldības iespējas regulēt šo palīdzību attiecībā uz maznodrošinātām personām.

Tiek precizēta situācija, tiesiskie nosacījumi un attēlojums pašvaldību sniegtajai palīdzībai dzīvokļa jautājuma risināšanā un dzīvokļa pabalstam.

I.Rudzīte atzīmē, ka ir paredzēts liels kāpums salīdzinājumā ar esošo trūcīgai personai atbilstošo ienākuma līmeni; ņemot vērā, ka aprēķini veikti uz 2016.gada bāzes, pieļauj, ka kāpums varētu būt augstāks.

J. Muižniece skaidro, ka aprēķini veikti pēc prognozētas bāzes vērtības, pieaugums varētu būt lielāks, bet ne izteikti.

I.Rudzīte jautā, vai katru gadu pēc tam bāzes vērtība maiņa ietekmēs minimālo ienākumu līmeņu turpmāko celšanos.

E.Celmiņa atzīmē, ka sarežģīti būtu dabūt saskaņojumu gan valdības pusē, gan pašvaldību pusē Plānam pie nosacījumiem, ka minimālā ienākuma bāzes vērtība aprēķiniem mainītos katru gadu. Tāpēc tiek piedāvāta minimālā ienākuma liemeņa fiksācija normatīvajos aktos noteiktajam periodam, piemēram, uz 5 gadiem, atrunājot arī vērtības pārskatīšanas termiņu.

E.Baldzēns izsaka viedokli, ka situācijā, ja minimālā ienākuma līmenis tiek paredzēts kā 40% mājsaimniecību rīcībā esošo ienākumu vidusvērtības, pārskatīšana jāparedz ātrāk nekā 5 gados.

Notiek diskusija par aprēķiniem izmantotas minimālā ienākuma līmeņa vērtības pārskatīšanas termiņu un nosacījumiem, vienojoties par nepieciešamību šos aspektus atrunāt.

S.Sniķere jautā par situāciju ar preču un pakalpojumu iztikas minimuma groziem, kuri tika pieminēti Konceptijā.

E.Celmiņa atbild, ka tika parakstīta dokumentācija un tuvākajā laikā tiks izsludināts atkārtots iepirkums, jo iepriekšējais beidzās bez rezultāta. Labklājības ministrija paredz pētniekiem uzdevumu izstrādāt grozu, skatīs, kādi piedāvājumi tiks saņemti. *E.Celmiņa* vērš uzmanību, ka iztikas minimuma grozs nekad nav bijis plānots kā vērtība, kura pēc tam tiek nodrošināta dzīvē. Iztikas minimuma grozs ir paredzēts kā salīdzinošs instruments, kas ļauj izvērtēt politiku, salīdzināt sniegtā atbalsta faktiskos apmērus ar iedzīvotāju ienākumiem, paradumiem, izvērtējot, kur ir izmaksas, kādas no tām var segt.

S.Sniķere jautā, vai ir jau zināmas iedzīvotāju grupas iztikas minimuma groza kontekstā.

E.Celmiņa atbild, ka iepirkumā paredzēts skatīt dažādus grozus vismaz pēc vecuma, ļaujot pētniekiem iedzīvotāju grupas piedāvāt pēc veiktas izpētes.

Tiek apspriesti Centrālās statistikas pārvaldes dati un to saturiskais izvērsums attiecībā uz kvintiļu raksturojumu, ekonomiski neaktīvo iedzīvotāju sastāvu, mājāsaimniecību veidu procentuālais sadalījums.

S.Sniķere jautā, no kāda pensionāru kopuma tiek norādīta procentuālā daļa prezentācijas attēlā, kas atspoguļo minimālo ienākumu atbalsta mērķa grupas.

E.Celmiņa skaidro, ka norādīts procents atbilst tai pensionāru daļai no kopēja pensionāru skaita, kuru pensija nesasniedz 94 eiro mēnesī.

Tiek diskutēti attēloto mērķa grupu minimālo ienākumu atbalsta veidu apmēri un to norādīšana prezentācijā.

J.Muižniece jautā darba grupas locekļiem, kādi vēl būtu priekšlikumi.

I.Rudzīte lūdz izvērstāku skaidrojumu par vienotā dzīvokļa pabalsta ieviešanu un vienotu maznodrošinātai personai atbilstoša ienākuma līmeni, kā tas ir domāts.

E.Celmiņa atbild, ka attiecībā uz vienotu maznodrošinātai personai atbilstoša ienākuma līmeni Labklājības ministrija domā, ka tas būtu jānosaka divkārtšā apmērā no trūcīgai personai atbilstoša ienākuma līmeņa un ka tikai ar tādu nosacījumu pie vienotā maznodrošinātai personai atbilstoša ienākuma līmeņa valstī persona būtu tiesīga pretendēt uz to valsts atbalstu, ko likumi paredz maznodrošinātām personām – elektroenerģijas apmaksā, juridiskās palīdzības sniegšana un citi. Informē, ka uz šo aspektu norāda arī Valsts kontrole.

E.Celmiņa skaidro, ka attiecībā uz dzīvokļa pabalstu ir doma noteikt vienotu tvērumu, ka visiem pie dzīvokļa pabalsta jāietver vienādas pozīcijas, piemēram, elektroenerģija, apkure, apsaimniekošana, ūdens.

I.Skrodele-Dubrovskā papildina, ka tas tika apspriests pie Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma Palīdzības apakšgrupā, kur toreiz Ekonomikas ministrija atzīmēja, ka gatavo pamatnostādnes vienotam dzīvokļa jautājumam, un kā šo varētu veiksmīgi integrēt likumā “Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā”, nevis Labklājības ministrijas Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā.

I.Rudzīte komentē, ka kopēja tvēruma ieviešana var neatrisāt to problēmas būtību, par kuru domā Labklājības ministrija, jo katrs var noteikt savu apmēru, kādā sniedz atbalstu dzīvokļa pabalstā ietvertajām pozīcijām. Bet ja nosaka kaut kādu kopīgu vismaz minimālo apmēru, kādā dzīvokļa izdevumi ir jāsedz, tad ir jautājums par visu pašvaldību spēju segt šos izdevumus. Saredz, ka saistībā ar šo piedāvājumu

pašvaldības atgriezīsies pie jautājuma par līdzfinansējumu dzīvokļa un GMI pabalstam, kas tika skarts jau pie Konceptijas izskatīšanas.

E.Celmiņa skaidro, ka piedāvājuma par vienotu dzīvokļa pabalsta līmeni nav, bet minimālais realizējamais piedāvājums tomēr būtu vienots tvērums jeb ietveramas pozīcijas dzīvokļa pabalstam.

I.Rudzīte sniedz komentāru par pasākuma pietiekami lielu ietekmi uz pašvaldību budžetu situācijā ar centralizētu apdzīvotību, nevis viensētām, ja vien pašvaldības jau tagad nebūs paredzējušas lielāku atbalstu.

E.Celmiņa komentē par grūtībām, kuras pavada ietekmes prognozēšanu pie šādas aktivitātes paredzēšanas, tās realizācijas sadrumstalotības pašvaldībās un mērķa grupas sastāva mainīguma dēļ.

E.Celmiņa informē, ka attiecībā uz pārējiem Plāna pasākumiem ir atrasts izpētes veids, kas pavadītu Labklājības ministrijas iezīmētas finansējuma vērtības un ietekmes izvērtējumu, kas izriet no atbalsta mērķa grupas skaita izmaiņām, balstoties uz ministrijas avotiem un resursiem. Lai noteiktu ietekmi uz kopējo nabadzības risku, Džini koeficientu vai kvintīļu ienākumu attiecībām, Labklājības ministrija lūgusi nelielu pētījumu sagatavot, izmantojot Plāna pozīcijām nodokļu –pabalstu mikrosimulācijas modeli EUROMOD. Līguma parakstīšana paredzēta tuvāko dienu laikā, saņemot analīzi 10 dienu laikā. Tā būs informācija, ko ietvert Plānā par tā pasākumu ietekmi.

4.

Tālākie uzdevumi un izpildes termiņi.

(Jana Muižniece)

Jana Muižniece informē grupas locekļus par turpmāko darbu pie Plāna un gatavību sadarboties un saskaņot viedokļus elektroniski. Informē, ka Plāna teksts turpmākam darbam tiks izsūtīts elektroniski.

Iebildumu no darba grupas locekļiem nav.

E.Baldzēns lūdz pievienot izsūtāmajiem materiāliem precizētu prezentāciju par Plānā minimālo ienākumu atbalsta sistēmas pilnveidošanai iekļaujamajiem pasākumiem.

J.Muižniece apstiprina, ka precizētā prezentācija tiks izsūtīta darba grupas locekļiem. Informē par paredzēto Labklājības ministrijas darbību saistībā ar Plānu tuvākajā laikā: sarunas ar Finanšu ministriju, Latvijas Pašvaldību savienību, Koalīcijas sadarbības padomi.

J.Muižniece pateicas darba grupas locekļiem par līdzdalību un izteiktiem priekšlikumiem un viedokļiem.

5.

Citi jautājumi.

(Jana Muižniece)

Nav.

Sēdes noslēgums 11.15.

Pielikumā sēdes materiāli:

1. Darba grupas sēdes darba kārtība.
2. Prezentācija par Plānā minimālo ienākumu atbalsta sistēmas pilnveidošanai iekļaujamajiem pasākumiem.

Darba grupas vadītāja

J.Muižniece

Protokolēja

J.Kalēja